

Artikel van de maand – Januari 2012

Missiologische waarnemingen in het NT (7) – Kolossenzen

Door Dr. Steef van 't Slot

Paulus had een wereldwijde zendingsvisie,¹ in tegenstelling tot veel zendelingen vandaag, die weinig weten van buiten hun eigen bedieningen; sommigen zijn niet eens geïnteresseerd in wat anderen doen. Paulus had interesse in alle vrucht, niet slechts in zijn eigen bediening in Efeze, maar ook in die van Epafras in de Lycusvallei.² Hoewel de Kolossenzen niet de vrucht van zijn eigen bediening waren, voelde Paulus zich wel degelijk mede verantwoordelijk en bad hij vol overgave voor hen.³ Hij bad dat zij ‘in alle goed

werk vrucht zouden dragen’ – waarin hij zowel naar plaatselijke evangelisatie als interculturele zending verwijst.⁴

Die aanmoediging ligt in het ‘eens vervreemd en vijandig maar nu verzoend door Christus’.⁵ Zij die zich hun vroegere ellende herinneren zullen bewogen zijn met wie daar nog in zitten.

De woorden ‘indien u zich niet laat afbrengen’⁶ tonen dat het evangelie geen goedkope boodschap is die, eenmaal aangenomen, eeuwige voordelen garandeert, zelfs als die verwaarloosd wordt. Je kunt het verliezen. Dat wordt duidelijk uit de vermaning je redding ‘te bewerken met vrezen en beven’⁷ en uit andere passages.⁸ Paulus was net zo gespitst op het maken van bekeerlingen als op het hen tot discipelen maken; hij wilde zich niet tevergeefs inspannen.⁹

Zijn waarneming dat ‘... het evangelie dat u gehoord hebt ... is verkondigd aan de ganse schepping onder de hemel’¹⁰ betekende niet dat hij de Grote Opdracht als voltooid beschouwde. Er was nog meer werk te doen, zoals hij in sommige andere brieven zei.¹¹

Mensen redden kost ook lijden van Christus’ werkers.¹² Sommigen geloven dat naarmate Paulus zelf lijden droeg, het zijn medegelovigen bespaard zou worden.¹³

¹ Col. 1:6

² Hand. 19 & Col. 1:7 respectievelijk

³ 1:9

⁴ 1:6-10

⁵ 1:21,22

⁶ 1:23

⁷ Filip. 2:12

⁸ Ez. 18:24; Hebr. 6:4-6

⁹ 1 Kor. 9:24-27; Gal. 2:2 & 4:11

¹⁰ Col. 1:23b

¹¹ Bijv. in 2 Kor. 10:15,16 en Rom. 15:23,24. Zelfs toen hij gevangen zat in Rome had hij Spanje nog niet bezocht en overwoog nog daarheen te gaan na zijn verwachte vrijlating, Filip. 1:19,25,26; 2:24

¹² Col. 1:24; Filip. 3:10

¹³ O’Brien, refererend aan 2 Kor. 4:12, in Hawthorne, Martin & Reid, *Dictionary of St. Paul’s Letters*, 1993:625

Paulus verzette zich tegen ieder exclusivisme. Sommige gelovigen dachten dat ze beter, geestelijker, waren dan anderen, maar hij stelde zich tot doel *'ieder mens met alle wijsheid in Christus volmaakt te doen zijn'* (mijn cursivering);¹⁴ dat was een heel gevecht voor hem.¹⁵ Paulus nam het bekeerlingen tot discipelen maken ernstig, als deel van het vervolg op zijn zendingsprogramma,¹⁶ en somt er enkele aspecten van op: getrooste harten; verenigd in liefde; volledig inzicht in de rijkdom van alle schatten van wijsheid en kennis in Christus; wandelend in Christus; geworteld en opgebouwd in Hem; versterkt in het geloof en overvloeiend van dankbaarheid. Mensen die zo onderwezen zijn zullen niet snel misleid worden.

Door onderscheid tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije te ontkennen, maar te stellen dat Christus alles en in allen is,¹⁷ zegt Paulus dat voormalige ongelovigen en gelovigen alleen in Christus verenigd kunnen worden; dat leerstellige- en opleidingsverschillen¹⁸ zowel als sociale en maatschappelijke verschillen slechts in Hem kunnen verdwijnen. Alleen Hij kan deze muren van vijandelijkheid afbreken.¹⁹

Paulus vraagt om gebedsondersteuning voor zijn bediening, om open deuren²⁰ en om de bekwaamheid het geheimenis van Christus duidelijk uit te leggen, zoals hij eerder vroeg.²¹ Hij vraagt de Kolossenzen ook om genade te bidden om zijn gevangenschap te verduren.²²

Later bemoedigt hij hen zich wijs te gedragen ten opzichte van buitenstaanders, zodat ze de gelegenheden kunnen benutten van hun geloof in Christus te getuigen.²³ Het is aannemelijk dat hij het hier over plaatselijke, relatie-georiënteerde evangelisatie heeft.

Zendingen moeten contact onderhouden met hun zendende kerken.²⁴ Deze moeten geïnformeerd blijven over wat er omgaat op de zendingsvelden en met de zendingen, zodat ze kunnen volharden in voorbede.²⁵ Paulus' wens, op de hoogte te blijven over hoe het met de kerken gaat, wordt geïmpliceerd. Kerk-zending relaties behoren tweezijdig te zijn.

Een vroeg uitval-geval, Johannes Markus, die de bediening 12-14 jaar eerder verliet, was nu verzoend met Paulus en waarschijnlijk terug in het evangeliewerk.²⁶ Markus en Jezus (Justus) waren Paulus' joodse medewerkers in het Koninkrijk en waren een troost voor hem geweest. In intercultureel werk kan troost door middel van mono-culturele vriendschappen broodnodig zijn, vooral wanneer mensen collega's zijn in de bediening.

Paulus prijst zijn medewerker Epafros tegenover de gemeente die de laatste stichtte. Er was geen jaloezie of wedijver in Paulus, slechts blijdschap over diens succes. Paulus was geïnteresseerd in *het* Koninkrijk, niet in dat van zichzelf.

¹⁴ Col. 1:28; Paul drukt vergelijkbare gedachten uit in 2:2,3,10 ('alle', 'volledig', 'al', 'volheid')

¹⁵ 1:29; 2:1

¹⁶ 2:2-4,6,7

¹⁷ 3:11

¹⁸ Wanneer we 'barbaren' definiëren als eenvoudige, onopgeleide mensen en Skythen als 'technisch geavanceerde nomaden' (zie Reicke & Rost, *Bijbels-historisch woordenboek*, V, 1970:53)

¹⁹ Ef. 2:14-22. We vinden een zelfde gedachte in Gal. 3:28, waar 'mannelijk en vrouwelijk' aan toegevoegd zijn

²⁰ Col. 4:3,4

²¹ 1:26,27; 2:3

²² 4:3,18

²³ 4:5,6

²⁴ 4:7-9

²⁵ 4:2-4

²⁶ Hand. 13:13; Col. 4:10,11

Sommige zendingspioniers zijn niet goed in het afmaken wat ze begonnen; daarom de vermaning die Paulus indirect richt aan Archippus, zijn werk te voltooien.²⁷

²⁷ 4:17